

Hvornår er du kommet?

Midfaste søndag d. 18.3.2012 i Gratiakirken & Martinskirken. LGJ.

Læsninger: 2 Mosebog 16,11-18; 2 Petersbrev 1,3-11; Johannesevangeliet 6,1-15

Salmer: 44, 150v4-9, 496, 418, 429v1-2, 177

Johannesevangeliet 6,24-37

Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus. Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: "**Rabbi, hvornår er du kommet hertil?**" Jesus svarede dem: "Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte. **Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.**" Så sagde de til ham: "Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?" Jesus svarede dem: "**Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.**" Da sagde de til ham: "Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spiste manna i ørkenen, som der står skrevet: 'Brød fra himlen gav han dem at spise.'" Jesus sagde så til dem: "Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. **For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden.**" De sagde til ham: "Herre, giv os altid det brød!" Jesus sagde til dem: "Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste. Men som jeg har sagt til jer: I har set mig, og I tror ikke. **Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.**"

1. Hvornår er du kommet hertil? Sådan spurgte skaren Jesus. De havde været sammen med Jesus på den anden side af Galilæas sø. Han havde prædikeret for dem og havde sørget for 5000 mennesker med kun fem brød og to fisk. Om aftenen havde de set hans disciple gå i båden og seje hjemad. Men Jesus var ikke var sejlet med dem. Og der havde kun været én båd. Alligevel var han kommet tilbage. Og de spurgte: "Hvornår er du kommet?" Og hvordan? Evangelisten Johannes fortæller os, at der virkelig var grund til at forbausnes (v22-25). Egentlig skulle Jesus slet ikke kunne være der. Men han var der. - Og egentlig skulle Jesus slet ikke kunne være her, hvor jeg er i min hverdag, og her i kirken, hvor vi samles om søndagen. Menneskeligt set er det umuligt. Menneskeligt set er vi alene – uden ham – har kun os selv. Hvornår er du kommet hertil, Jesus?

2. Svaret dengang var, at Jesus var kommet derhen uden båd. Han vandrede på bølgerne. Vi behøver skibe for at komme over søen. Men Jesus kan gå på havet. *Da det var blevet aften, gik hans disciple ned til søen og gik om bord i en båd for at tage over til Kapernaum på den anden side af søen. Det var allerede blevet mørkt, og Jesus var endnu ikke kommet. Søen var i oprør, for der blæste en hård vind. Da de havde tilbagelagt femogtyve til tredive stadier, ser de Jesus gå på søen og nærme sig båden, og de blev grebet af frygt. Men Jesus sagde til dem: »Det er mig, frygt ikke!« Så ville de tage ham op i båden, og straks var båden fremme ved den søbred, de var på vej til. (Joh 6,16-21).*

3. Vi kender også til det i vores liv og i vores menighed: Du kan føle dig alene som kristen. Vi kan føle os alene som menighed. Men Jesus kommer! For sådan er vores HERRE. Han kommer, når vi mest af alt behøver det! Og når vi ikke oplever, at han er hos os, da beder han for os og er os nærmere, end vi er klare over. Han er os nærmere, end vi er hinanden.

- JESUS er Almægtig – kan alt.
- JESUS er Alvidende - kender alt, ved alt, forstår alt.
- JESUS er Alle steder samtidigt: I denne menighed og i en menighed på den anden side af jorden – og hos dig i hverdagen.

Han sørger for os på søen og er med os både i ørkenen, så vi ikke skal gå til grunde, og hjemme igen, så vi stadig kan være hans.

4. Når vi spørger: ”Hvornår er du kommet hertil?”, er svaret derfor: Jeg kom, før du kom. Og jeg åbenbarer mig for dig, når du hører Helligåndens ord - dvs. bibelens budskab – prædiken og talt til dig. Sådan kommer Jesus Kristus til os. Og han er også legemligt hos os i den nye pagts måltid: nemlig nadverens brød og vin. Han siger jo: ”Det er mit legeme og det er mit blod.” Sådan er han kommet til os. Og her kan vi møde ham igen og igen. Når stormen raser, kommer han på bølgerne og siger: ”Frygt ikke!” Og når vi synes, at hverdagen er blevet en ørken, holder han os i live. Han sender os Talsmanden, som overbeviser om synd og om Guds nåde, så du kan tro på Jesus!

5. Men jødernes baggrund for at spørge ham, bundede desværre ikke i ønsket om at høre ham igen. Det vidste Jesus godt. Derfor sagde han til dem: *”Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte.”* Det svarer til, at man leder efter en moderne udgave af Jesus, som kan give os mad og lykke her og nu.

6. Moderne spiritualitet og religiøsitet anses jo af mange som en mulighed, fordi man fornemmer, at religionen kan være en vej til et lettere og bedre liv her og nu. Kan Jesus bruges i den forbindelse, bruger man ham. Men Bibelens Jesus har jo også sagt meget, som kommer på tværs af det, mennesker ønsker sig. Det vælger man derfor fra. Det samme gælder Guds bud. Det om at elske sin næste lyder rigtigt. Men de ti bud stiller jo også krav til os, krav, som gør os skyldige og stiller os overfor dom og straf. Derfor siger mange også fra, når de bliver modsagt og udfordret af en bibelsk prædiken, frelse og moral, ligesom også mange af Jesu disciple forlod ham, da han prædikede om sig selv som Livets Brød.

7. Derfor siger nu til dem og til os: ”Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.” Troen på Jesus Kristus afgør alt. Og Jesus kalder den for ”Guds gerning!” Tro på ham, når du er på havet. Tro på ham, når du er i ørkenen. Tro på ham midt i livet og i døden. Bed Gud om troen! For vi frelses ved troen på Jesus Kristus, ved tillid til ham, at han er vores Frelser. Bed Gud om troen, for troen er Guds gerning. Det er Guds gerning, at vi tror på ham, han udsendt. Hvis ikke Gud gør det for os, altså giver os troen, kan vi slet ikke tro. Vi frelses altså ikke ved mirakler, som forbedrer vores velfærd. Vi frelses derimod ved Jesus, som dør og opstår for os, og at han giver os troen.

8. ”Arbejd for den mad, som består til evigt liv!” Jøderne var roet tilbage til Kapernaum for at få flere mirakler. Langt at ro. Og hvad gav han dem? Mere mad? Han prædikede bare for dem. Han forkyndte bare for dem, at han var livets brød. Tænk, at sejle så langt og så bare høre en mand snakke om sig selv og om Gud. – Det var måske også derfor, en del forlod ham og ikke mere ville være hans disciple. Han gav dem ikke det, de mente, at de havde behov for.

9. Er det ikke også nogle gange din oplevelse? F.eks. når I holder andagt. Du hører bare et menneske udtale ord, som står i en bog. Og der sidder du og føler, at du har helt andre behov. Var det ikke vigtigere at komme på arbejde eller at høre nyhederne? - **Og når du holder søndagen hellig**, sætter du 3-4 timer af til gudstjeneste. Der er transporten, samværet, gudstjenesten og turen hjem. Hvad får du ud af det? Du hører dig selv synge salmer og bede bønner. Og du lytter til tre læsninger fra Bibelen, en prædiken om Jesus, synd og nåde og evigt liv. Og du bekender dine synder og får tilgivelse. Du får Jesu legeme og blod. Er det arbejdet værd? Jesus siger ”Ja! Arbejd for den mad, som består til evigt liv!”

10. Vi arbejder jo alle for den mad, som forgår. Og vi mener, at det er sliddet værd! - studiet – skolen – de 37 timer om ugen. Hvorfor så ikke arbejde for den mad, som består til evigt liv? Jesus siger, at vi skulle tage at gøre det! **Og mens vi arbejder for at få troen** og for at være sammen med hinanden i en kristen menighed, gør Gud sin gerning, så vi undrende må indrømme: Jo, Han gjorde det for os! Han gjorde det igen i aftes, da jeg læste et bibelstykke, tænkte efter og bad til ham. Han

gjorde det igen, da det blev søndag. Jeg fik nyt håb! Midt på havet hører jeg Jesus sige i stormen: "Frygt ikke!" Og han er helt tæt på med sit legeme og blod i nadveren. "Her. Det er til dig!" "Jeg gav mit liv for dig!" Det hører jeg ham sige. Han er jo min frelser og Herre. Han tilgav mig igen. Jeg er hans. Jesus siger jo: *"Min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden." Det er virkelig arbejdet værd at samle det op og tage det til sig."*

12. Derfor har vi samme ønske, som de havde i evangeliet: "Så giv os det brød!" Og han svarer: *"Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste."* Det er store ord! Ikke sulte! Aldrig tørste! Jesus taler om vores indre sult og tørst! Sulten efter håb og fremtid. Tørsten efter tilgivelse og frelse. Brød til maven er nødvendigt. Men mad for din udsultede sjæl er lige så vigtig. Hvis sjælen får Livets Brød, er der håb både midt i mørket på havet og i ørkenen under den brændende sol.

13. Og ligesom det var et under, at Jesus var kommet over søen, og at han er hos os i dag, sådan er det også et under, at vi kommer til ham. Jesus fortæller os, hvordan det går til, at vi kommer til ham. *"Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort."* Igen er det Guds gerning. Det er Guds gerning, at vi tror. Og det er vor Faders gerning, at vi kommer til Jesus! *"Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig!"* Det er jo befriende, at Gud, din Far, står bag, når du tager Bibelen frem, læser og beder. Og når du går i kirke for at høre, bede og modtage tilgivelsen. Det er din far, som giver dig troen, og som samtidig giver dig til Jesus!

14. Når du henvender dig til Jesus, bøjer dit hjerte for ham, beder og kalder, da siger han: *"Jeg vil aldrig vise dig bort!"* Aldrig! Han lover os det samme på mange andre måder, så vi kan være trygge: *"Ingen skal rive dem ud af min hånd. Det, min fader har givet mig, er større end alt andet, og ingen kan rive det ud af min faders hånd. Jeg og Faderen er ét."* (Joh 10,27-30)

15. Hvorfor er der da nogen overhovedet, som forlader ham? I slutningen af Joh 6 fortælles, at mange, som hørte denne prædiken, gik selv deres egen vej: *Efter dette var der mange af hans disciple, der forlod ham, og de fulgte ikke mere med ham. (Joh 6,66). Jesus spurgte da de tolv: »Vil I også gå jeres vej?« Simon Peter svarede ham: »Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror, og vi ved, at du er Guds hellige.« (Joh 6,67-69).* De syntes at det var for hård en tale, at man virkelig behøver Jesus Kristus for at blive frelst og befriet! Jesus spurgte sine disciple: Vil I også forlade mig? Men Peter svarede: "Vi ved ikke om nogen anden, der kan frelse os!" Og de blev! Lad os også blive hos Herren Jesus Kristus.

Det vil Gud sørge for ved Jesus Kristus og ved hans ord, som han har givet os i dag. Amen.

Den evangelisk-lutherske Frikirke. Lagt på www.vivit.dk 18.03.2012